

ÅBENT BREV til Folketingets uddannelsesudvalg

Når støvet har lagt sig!

På os, der er i mange år har været ansat på et VUC, virker det yderst mærkværdigt og uden rod i virkeligheden, at der skal spares yderligere i sektoren – både 2% som generelle besparelser, men derudover ekstra besparelser på fjernundervisning på VUC og endelig fra 2017 besparelser på ordblindeundervisning.

Mattias Tesfaye (socialdemokratiet) og Undervisningsministeren giver begge udtryk for at sektoren er velpolstret og at der derfor godt kan findes både de 2% og de øvrige besparelser.

Hvad begge (ikke forholder sig til) undlader at se er, at der siden selvejet blev indført i sektoren i 2007 er der sket følgende:

- Der er sket en stor tilgang af kursister til sektoren, bl.a. som følge af finanskrisens udvikling fra 2008 og den faldende beskæftigelse.
- Der har været en politisk prioritering (95%) af hvor mange unge der skulle have en ungdomsuddannelse.
- Der er sket en omprioritering i sektoren der har betydet et omfattende byggeri og en udvidelse af omfanget af ledelse.
- Der er sket en økonomisk konsolidering i sektoren – læs: der er blevet udviklet overskud, der kunne være med til at sikre at skolerne ikke kom ud med underskud – altså havde en kassebeholdning at trække på når der skete større udsving i tilgangen af kursister. (I øvrigt anbefalet af regeringen i forbindelse med overgangen til selveje 2007)
- Der er i sket en reduktion af taxameteret i takt med overgangen til selveje – denne reduktion svarer til 3 – 5% af det beløb, der var udgangspunktet for taxameteret ved overgangen til selveje.
- Der er i stadig større grad kommet unge i sektoren, der ønsker uddannelse, og som har en baggrund, der gør det vanskeligt for dem at gennemføre og vanskeligt for underviserne at lave de optimale rammer og indhold for undervisningen.
- Mange unge har en svag uddannelsesmæssig baggrund, flere har en svag social baggrund, flere har en sårbar psykisk indgang osv. – mange med diagnoser.
- Skolerne har udviklet et bredt tilbud af indsatser for at støtte de unge i at gennemføre deres uddannelse som de har finansieret inden for den økonomi som taxameteret har givet (en investering i at få unge til at gennemføre og få succes)
- Der er indført en overenskomst (OK13) for underviserne på VUC, hvor målet parallelt har været at spare udgift på undervisning, hvorved tiden til forberedelse

af den undervisningsopgave, der er blevet stadig mere udfordrende, er blevet tidsmæssigt nedprioriteret.

Nu kunne man mene at den oparbejdede kassebeholdning, kunne anvendes til at dække hullerne forårsaget af de kommende besparelser, men så bortfalder ideen om en økonomisk buffer jo.

Man kunne også mene at taxameterpengene dækker udgiften ved mange nye kursister, men det er langt fra tilfældet, da der jo netop har været en lang række ressourcekrævende tiltag i forbindelse med ovennævnte svage kursisttyper!

*OG når regeringen så på samme tid er den instans, der har tilsyn med kvaliteten af uddannelserne, og er den der nedskærer midlerne til området, ja så sætter det i den grad spørgsmål ved indholdet i begrebet **kvalitet**.*

Kvalitet afhænger af ressourcerne man ønsker at bruge – men det tør regeringen m.fl. ikke indrømme.

Desuden sætter det i den grad spørgsmål ved ideen bag selvejet, der blev indført i 2007. Her er der ikke sørget for at midlerne til undervisning blev brugt der, hvor de var tænkt, og de kan derfor nu også kan gøres genstand for "salami"-besparelser

Opsummerende bliver konsekvenserne fatale for den idé der hidtil har båret VUC'ernes samfundsmæssigeopgave:

Konsekvensen bliver mindre tid til kursisterne, mindre støtte til de unge til at gennemføre, større hold/klasser, større frafald, flere usikre og bitre unge, en social deroute for mange unge, hvilket sandsynligvis betyder en samfundsmæssig belastning på et senere tidspunkt

Når støvet har lagt sig vil I opdage, at beslutningen om at spare i uddannelsessektoren/VUC var en fejlagtig beslutning, og at det måske er for sent.

Venlig hilsen

Hanne Sejersen/Lars Krogh, Thy/Mors hf og VUC